

article was a Cu for 24 at a l
so much per e was the
well a number got 20 for
reaver, so a mally wo
Smith called at night School
Friday and he had a
and saw led h
em ch I
te a you lea
tory and he
test a to cat
in a ay a
ok of of
e ign of
0. sa
e war
His he
was his feet "1" So cheer up
You'll soon be up and doing
will atten to the

Centaures

de Miquel Angel Riera

EI MUNTATGE

Sinopsis

L'obra literària de Miquel Àngel Riera és, probablement, una de les més importants del darrer terç del segle XX en llengua catalana. La seva aportació a la consolidació de les formes lingüístiques mallorquines en el context de la llengua culta pot ser, després de Mn. Alcover, la més important i, també, la menys valorada. Riera, era un autor de tradició novel·lística clàssica, però també un poeta extraordinari. En la seva narrativa, el sentit poètic dels paisatges i l'acció, sempre està present. Això, es dona de manera molt clara en els seus contes recopilats en dos llibres "La rara anatomia dels centaures" i "Crònica lasciva d'una decadència". Riera ens ho conta tot des d'un punt de vista honest i compassiu i l'emmarca en un fons poètic extrem, que porta l'acció, malgrat la seva versemblança realista, els llocs de la paràbola.

Les tres narracions que hem utilitzat per a l'espectacle porten el germen de la teatralitat i creim que són les més representatives del món de M. A. Riera. Dos d'elles, "Sortir amb la dona" i "la declaració" varen ser escrites en forma de monòlegs i els ajustos necessaris per adaptar-la a la teatralitat han estat mínims. La tercera narració, "Morir a ca seva" es un relat molt emotiu en forma casi de faula que s'adapta perfectament a l'oralitat.

Miquel Àngel Riera

Centaures

Introducció a la vida i obra de l'autor, contada pels intèrprets, un actor i un actriu, que posteriorment representaran cada un d'ells un conte i un darrer en conjunt. Al final de la representació s'oferirà un debat obert amb el públic.

Sortir amb la dona, el primer monòleg, és el testimoni d'un home profundament enamorat de la seva parella, i de la seva peculiar manera de mantenir viu aquest amor. Maneres i formes per les que la societat encara no està preparada.

El segon monòleg, **La declaració**, és el relat d'una excel·lent comicitat, sobre les vicissituds d'una dona amb una mosca un dia molt calorós d'estiu que acaba inesperadament de forma tràgica.

El tercer, **Morir a ca seva**, es un emotiu retrat d'una anciana que intenta recuperar la seva llar desapareguda en la voràgine urbanística dels anys setanta a Mallorca i que pot escoltar-se com una metàfora dels efectes col·laterals d'allò que anomenem progrés.

A l'hora de teatralitzar una narració curta, concebuda des d'un punt de vista tan profundament literari como son els contes de Riera, es necessari descobrir els punts de contacte entre les dues formes d'expressió (teatre, narració), que permeten traslladar la intenció essencial de l'autor. La poètica de Miquel Àngel Riera demana senzillés i claredat expositiva per poder ser captada en la seva essència. Els contes de Riera, como els de Chéjov, capturen instants de vida, retalls d'històries que pertanyen a existències que podem imaginar extenses e interessants.

MIQUEL ÀNGEL RIERA

L'escriptor Josep Maria Llompart va dir el següent de Miquel Àngel Riera, a Manacor existeix un prodigi, lògic i natural com tants prodigis. Miquel Àngel Riera, advocat, gestor administratiu i em pens que regidor de l'Excel·lentíssim Ajuntament, que s'ha fet poeta sense que ningú (no) se n'adonàs. S'ha fet poeta passa a passa, amb ple rigor i amb tota consciència, acceptant la responsabilitat que això suposa. Però sense fer-ne cap escarafall, sense que hi hagués cap senyal en els altres i sense que el baluard de Sant Pere ho anunciés al món amb les vint-i-una canonades que demanava Joan Alcover per a festejar aquesta mena d'esdeveniments.

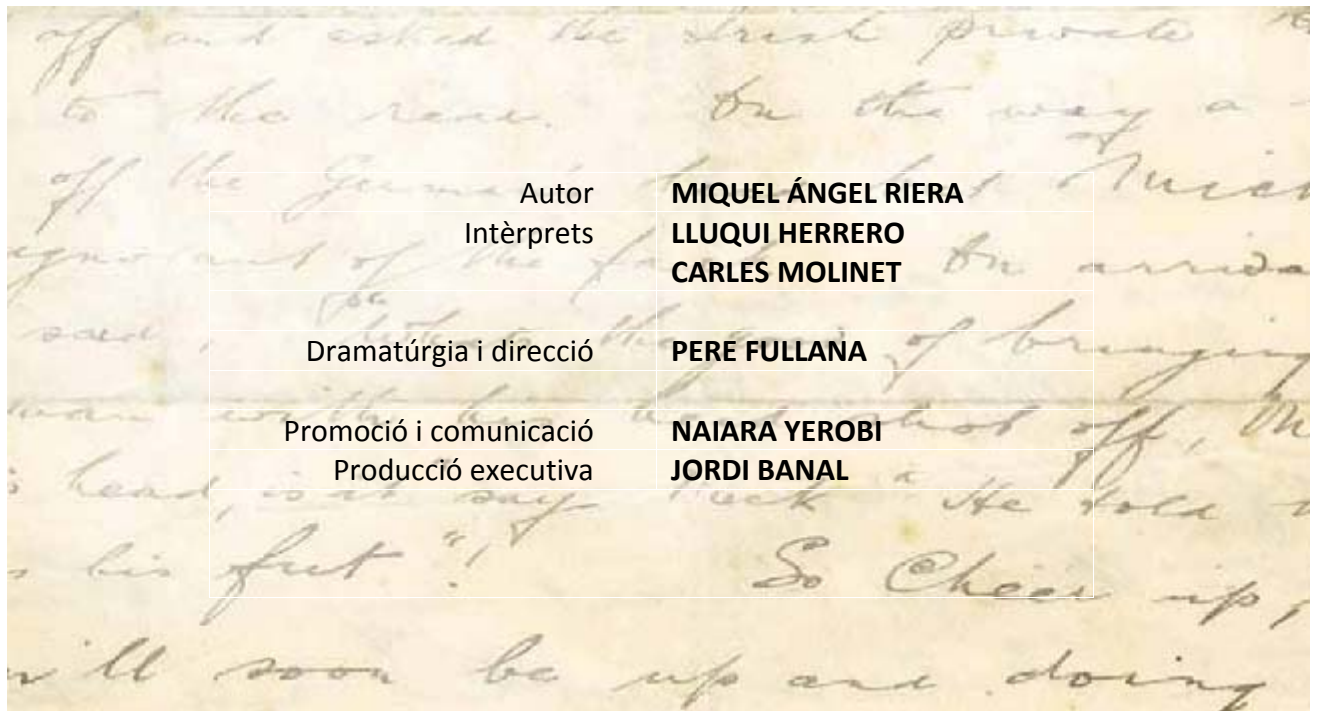
Miquel Àngel Riera solia confessar que ell era essencialment un poeta. "Però arriba un moment en què et plantejes una sèrie de coses i necessites aplicar o utilitzar altres formes". El conte és un espai de llibertat on la poesia i la narrativa poden crear una relació d'estretor profunda en igualtat de condicions. En preguntar-li per l'actitud que adopta el poeta davant la vida, Miquel Àngel Riera no dubtava a proclamar amb rotunditat que "literalment,estic enamorat d'aquest espectacle que és la vida l'estim escandalosament, profundament. Si en la meua obra no es notés el batec de la vida, la consideraria un fracàs."

Considerava la humanitat com a nord inamovible: "Crec que una obra ha de reunir dues premisses essencials: primer, que l'obra estigui ben escrita, i segon, que possibiliti l'opció d'assolir una dimensió universal. Amb això s'aconsegueix una aproximació a l'home; permet aprofundir en els seus problemes, estudiar la seva càrrega vital".

En paraules de Miquel Àngel Riera: "Amb *La rara anatomia dels centaures* he pogut desenvolupar una cosa que en la poesia només podia insinuar lleugerament: L'humor. L'humor no entès com "comicitat", sinó com una actitud joiosa davant la vida. L'humor com a recerca de l'extraordinari. Baldament molts dels contes presentin un desenllaç terrible o ens portin a unes conclusions desesperançadores sempre s'acosten molt al pur divertiment.

Per Pere Rosselló Bover el punt de partida dels contes de Miquel Àngel Riera és el fet quotidià, familiar, és, ja sigui a través d'un succés fantàstic aliè o de la introspecció psicològica, endinsar-se en una altra realitat fascinant i inquietant. Una festa del subconscient que aflora i passa comptes mitjançant el paisatge, que se li presenta al protagonista per dir-li que sempre ha estat allà.

Malgrat que aquests contes s'expliquen molt bé, deixen un pòsit que va més enllà de la lectura immediata i resta latent a dins, esperant l'atzar d'un succés que el pugui revelar. És el temps del lector. Potser quan aquest menys s'ho esperi. Agafant el bus, xerrant amb algú, potser de nit fent copes. El cas és que et planta una llavor al cervell que s'assembla molt a un trau per on els relats respiren. D'aquesta manera, encryptant-se, encrostant-se en allò que el lector ja té latent dins seu, fins el punt que no es té la sensació de que tot quan es recorda, provingui dels relats, sinó d'un mateix.

CURRICULUMS DELS INTEGRANTS

PERE FULLANA

Director

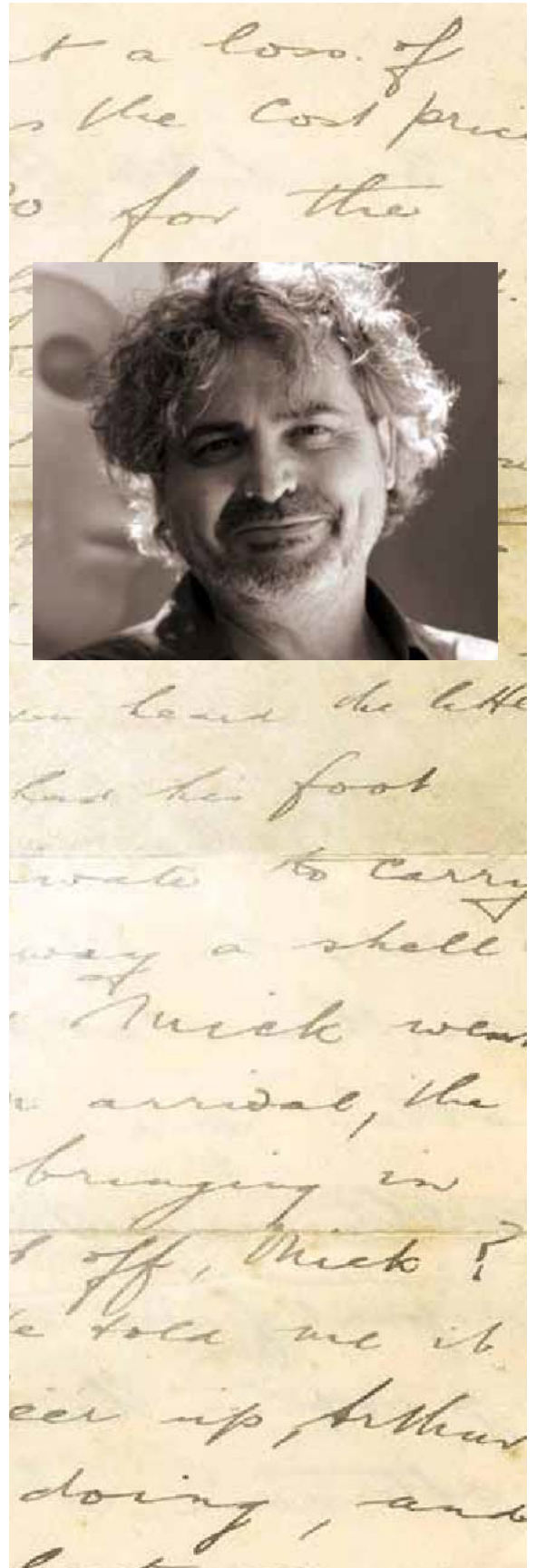
Autor i director d'escena, es forma acadèmicament a l'Institut del Teatre de Barcelona i a L'École International de Théâtre Jacques Lecoq a París.

L'any 1985 comença la seva carrera en la direcció escènica amb més de 38 obres teatrals, algunes de les quals han rebut el reconeixement del públic i la crítica com el premi al millor espectacle teatral 2002 a la Fira d'Osca, el millor espectacle 2006 de l'Associació d'Espectadors del Teatre del Mar per *Memòria d'en Julià*, o la Menció especial als Premis Ciutat de Barcelona 2006 de l'ICUB per *La Mort de Vassili Karkov*.

Assistent de direcció al Teatre Odeó de París sota la direcció de Lluís Pasqual. Actualment compagina la direcció teatral amb la traducció, l'adaptació i la dramaturgia: *Hansel i el purgatori*, *Memòria d'en Julià*, *Feroe*, *La Mort de Vassili Karkov*, *Seqüències 4 ficcions d'avui*, *Ubú Rei*, *Melodies de Brouvell*, entre d'altres muntatges.

És membre fundador de les companyies Iguana Teatre (1985), L'Ombra del Cranc (1998) i Teatre de la Sargantana (1995).

Ha estat docent en diferents cursos especialitzats i, actualment, va ser cap de Departament i professor d'interpretació a l'ESADIB (Escola Superior d'Art Dramàtic de les Illes Balears). Actualment és el director de l'ESADIB.

LLUQUI HERRERO

Actriu

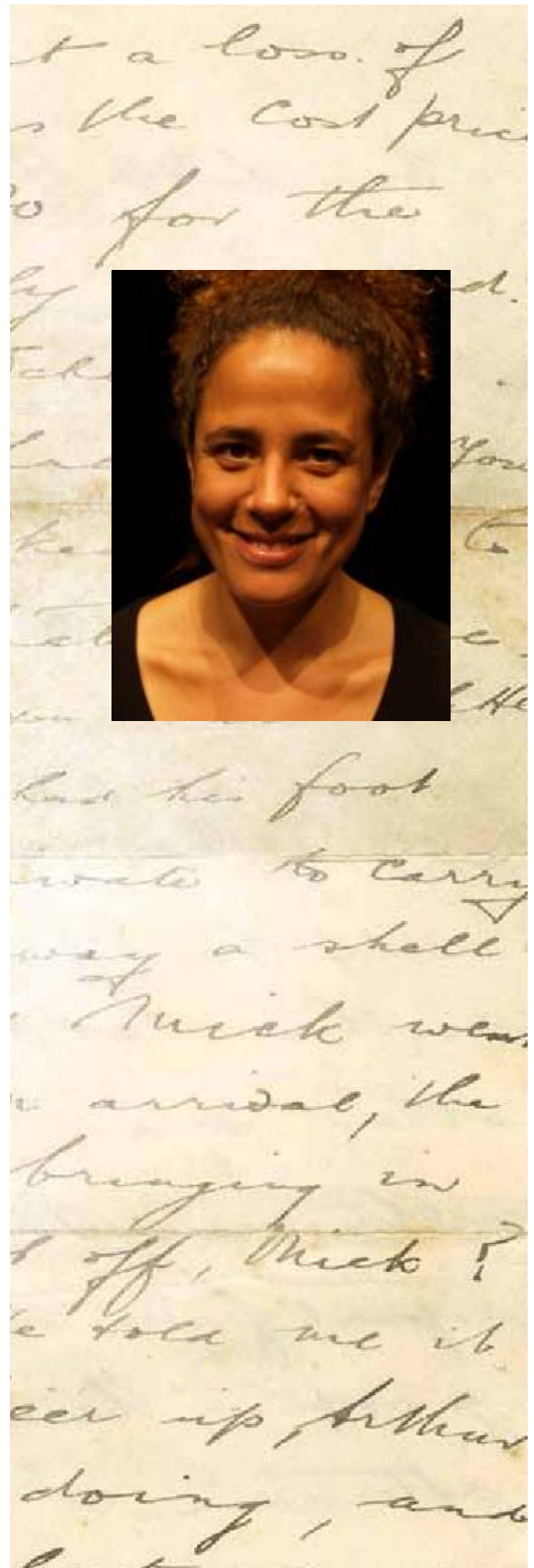
Llicenciada a L'Institut del teatre de Barcelona. Ampliacia estudis a L'Ecole Philippe Gaulier i a Itàlia. Cursos a Catalunya, Itàlia i França de: Veu, Cant, Eutonia, Tècnica Feldenkrais: postura i respiració. Mètode Cos-Art, Dansa contemporània, Biomecànica i Acrobàcia Teatral. Postgraduat Centre Dramàtic di Marco. Graduat per l'Escola d'Arts Escèniques Teatre Sans.

Professora de tècnica d'interpretació a l'Escola Superior d'Art Dramàtic de les Illes Balears ESADIB. Professora d'interpretació al Centre Dramàtic del teatre d'Artà. I professora/actriu convidada amb La companyia Teatro Punto a Itàlia.

Com a actriu de teatre ha fet feina amb Produccions del Mar a *La Visita*, *El Sopar* i *Seqüències. 4 ficcions d'avui* Dir: Joan Bellviure. Amb el Teatre Principal de Palma a *Però com cony s'escriu Txèkhov?* i *Història(es)*. Dir: Joan Carles Bellviure, *Siau Benvinguts* Dir: Luca Bonadei. Amb Rafel Duran a *Yerma*, *Medea-Medea* i *Els Enamorats*. Amb Tic Teatre a *Oníric* Dir: Biel Jordà. Amb Res de Res-en blanc a *La capsa de mu* i *El ball de les balenes* Dir: Biel Jordà. Amb Ses Judites a *Gabriela*. Amb Pep Tosar a *La casa en obres* i amb Oliver Benoit *L'express de les onze i deu*.

A la televisió a fet feina a *Llàgrima de Sang*, *Laberint de passions*, *Vallterra* i *Migjorn*.

Com actriu de curtmetratges a fet feina a *Calma Gris*, *Líquid* i *Me gusta verlos mirarse*.

CARLES MOLINET

Actor

Va néixer a Palma de Mallorca el 1963. Va realitzar estudis a l'École Internationale de Théâtre Jacques Lecoq de París (1994) i a L'École International Philippe Gaulier. Ha realitzat diferents cursos d'especialització teatral, Postgraduat en Gestió i Politiques Culturals a la Universitat de les Illes Balears, l'any 2006

Ha impartit classes a l'Aula de Teatre de la UIB, a diversos cursos de formació actoral de la Fundació Teatre del Mar; I també de gestió teatral al Modul d'Indústries culturals del Màster de gestió cultural de la Universitat de Barcelona, l'any 2007; al Postgrau de Gestió i polítiques cultural de la UIB. I a estat codirector i professor del Postgrau en gestió escènica de l'Escola Superior d'Art Dramàtic de la Universitat de les Illes Balears, el curs 2008 2009.

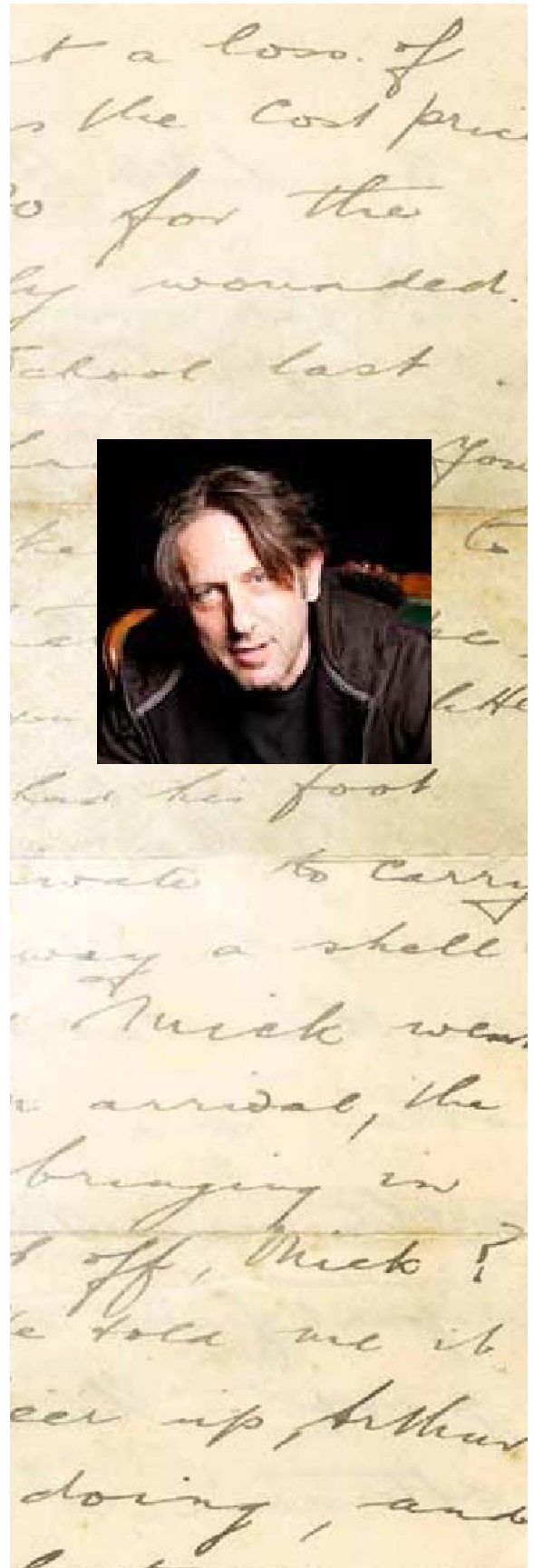
Pel que fa a la seva feina com a actor, ha participat fins hores d'ara a 24 espectacles amb Iguana Teatre, els darreres *El Sopar* (2012, coproduïda amb Produccions del Mar), *Woyzeck*, (2013) i *Centaures* (2013). Amb el Teatre Lliure a *Cartes Llorenç Villalonga* i *Baltasar Porcel* (2011). Amb Produccions del Mar a *La Visita* (2011).

Amb Produccions Teatre Principal de Palma a *Amadeus* (2013), *Sopar de Noces* (1995) i *Les Alegres Casades de Windsor* (1986). També va participar al Centre d'Experimentació Teatral a les obres *Cabaret Obligatori* i *Tot Esperant*. Com a actor de cinema ha participat en una cinquena de pel·lícules, la darrera al 2011 *El perfecto desconocido*. O *El viatge vertical* per TV3. També a fet feina com a actor a un seguit de sèries de televisió, com *El comisario* a *Los hombres de Paco*, a *Mossen Capellà* i protagonista durant 3 temporades a *Llàgrima de Sang*.

La seva experiència com a director, s'ha desenvolupat principalment en espectacles de carrer i esdeveniments produïts per Iguana Teatre com, *la Nit de Foc*, *Myotragus*, *Atiar Foc*, *Illòtic* al Poblat talaiòtic de S'Illot de Sant Llorenç des Cardassar el 2013. El mes de gener de 2014 va estrenar la seva primera direcció d'un espectacle de sala com és *Z i l'habitació 113*.

Ha exercit com a productor de diferents obres amb Iguana Teatre i el Teatre de la Sargantana des de 1986 fins al 2006.

Director de l'ESADIB, Escola Superior d'Art Dramàtic de les Illes Balears (2006-2010). Actualment és director de la FUNDACIÓ TEATRE DEL MAR (des de la seva creació el 1993).

BREU HISTORIA DE LA COMPANYIA

IGUANA TEATRE es una companyia de teatre professional. Productora i distribuïdora d'espectacles que mante una línia de teatre de sala de repertori, de producció pròpia, per adults un teatre d'autor compromès, arriscat, innovador i una línia de teatre infantil, amb el nom de Teatre de la Sargantana.

Creada en 1985, i constituïda en 1986, el 2015 celebrarà el seu trenta aniversari. Iguana Teatre va ser la primera companyia de teatre professional de les Illes Balears i la primera concertada amb las tres institucions locals: Ajuntament de Palma, Consell de Mallorca i Govern Balear. Avui dia ja compta amb 37 espectacles estrenats i mes de 1.600 funcions.

I no podem oblidar la línia de teatre d'espai no convencional, teatre-espectacle de carrer, com la Nit de Foc en actiu durant mes de 16 anys. I una de les seves senyes d'identitat, que ha portat a Iguana a Astúries, Galícia, Portugal, Euskadi, la Rioja, etc. Aquest espectacle va culminar, amb una adaptació del muntatge en grans dimensions, el aTIÀrfoc, celebrat dos anys consecutius: 2010 i 2011 per les festes de Sant Sebastià de Palma. Un espectacle renovat amb un correfoc espectacular amb mes de 1.000 dimonis, un espectacle teatral i piromusical amb mes de 100.000 espectadors.

A mes, en tots aquests anys, Iguana ha participat a nombroses fires, mostres i festivals de tot l'Estat i ha obtingut diversos premis i mencions, tant del públic com d'institucions públiques i associacions cíviques.

Constituïda en cooperativa de feina associada en 1988, i como societat limitada a partir de l'any 2007, mante una estructura estable formada per 3 professionals que assumeixen les àrees de gerència, producció, area tècnica, distribució i administració.

Iguana Teatre pertany a l'Associació balear d'empreses productores de teatre i dansa, ILLESCENA.

